

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання XVIII

№ 66 (2326)

ЧЕТВЕР

2

ЧЕРВНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить з 1939 року.

Вручення товаришеві Т. Живкову найвищої нагороди Радянського Союзу

31 травня в Кремлі Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв вручив орден Леніна і медаль «Золота Зірка» Героя Радянського Союзу Першому секретареві ЦК БКП, Голові Державної ради ІРБ товаришеві Тодору Живкову.

При врученні нагороди Радянського Союзу були присутні члени Політбюро ЦК КПРС, кандидати в члени Політбюро ЦК КПРС, секретарі ЦК КПРС, заступники Голови Президії Верховної Ради СРСР і Голови Ради Міністрів СРСР, голови палат Верховної Ради СРСР, міністри, інші офіційні особи.

В залі були члени партійно-урядової делегації НРБ.

(ТАРС).

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

31 травня відбувся пленум обкому Компартії України, який розглянув питання «Про завдання обласної партійної організації по забезпеченню комплексного підходу до ідейно-виховної роботи у відповідності з рішеннями XXV з'їзду КПРС».

З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобилячак.

В обговоренні доповіді взяли участь: М. Н. Черниченко — перший секретар Ульяновського райкому партії, Ю. Г. Фоменко — другий секретар Кіровоградського міського партії, М. К. Пашалок — перший секретар Компанієвського райкому партії, Г. Р. Носов — ректор Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, Є. М. Чабаненко — заступник голови обласного комітету, М. М. Лисенко — бригадир монтажників будівельно-монтажного управління тресту «Олександріявбуд» (м. Олександрія), О. О. Скічко — перший секретар обкому ЛКСМУ, В. О. Петренко — завідувач фермою колгоспу «Дружба» Новоархангельського району, П. А. Пархоменко — секретар вузлового парткому станції Помічна, Ю. Д. Моторний — секретар газети

«Кіровоградська правда», А. М. Тусєський — директор Світловського заводу чистих металів імені 50-річчя Союзу РСР.

Із заключним словом виступив М. М. Кобилячак.

Пленум заслухав також інформацію про хід виконання організаційно-політичних заходів обкому партії по здійсненню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, яку зробив другий секретар обкому партії Л. Ф. Кібець.

В обговоренні інформації виступили: В. П. Івлєв — перший секретар Знам'янського міського партії, А. М. Мовчан — перший секретар Добровеличківського райкому партії, П. О. Грузда — секретар парткому колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, Ю. Г. Петренко — перший секретар Олександрійського райкому партії, М. Д. Зятін — перший секретар Гайворонського райкому партії.

В роботі пленуму взяли участь заступник завідувача відділом пропаганди і агітації ЦК Компартії України В. Ф. Возіанов та інспектор ЦК Компартії України О. А. Ружиківський.

«Обробітку присвоєння швидкі темпи, високу якість». — під таким девізом працюють молоді механізатори (альківського булярського району). Зранку до вечора не стихає гул тракторних двигунів на плантаціях цукристих, кукурудзи. Перш у змаганні механізаторів бере комсомолець Олег МАЛОФЕЄВ. Щодня зміни морни виробітку він перевищує на 20-30 процентів.
Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

Темп — зростає!

У день присвоєння нашому колективу імені XXV з'їзду КПРС ми вирішили план двох років десятиріччя виконати до 1 липня 1977 року. Сьогодні дотримуюсь. Нещодавно електрослюсареві Василеві Максимову присвоєно почесне звання «Майстер — золоті руки». На такому високому професійному рівні у нас прагне трудитися кожен. Новачкам допомагаємо колективно. У Володимира Осадчука, який працює перший рік, наставником — уся бригада.

Зараз на нашому комсомольському календарі — кінець першої декади листопада другого року десятиріччя.

О. ПОЛЯНОВ, групкомсорг комсомольсько-мелодійного колективу імені XXV з'їзду КПРС електроапаратної дільниці Гайворонського тепловозремонтного заводу.

Дотримуючись ювілейного графіка

36 кілограмів кондитерської продукції — тортів «Казка», «Кошик з грибами», «Святковий», смачного печива, рулетів — випускає за зміну комсомольсько-мелодійний колектив кондитерського цеху комбінату громадського харчування.

Комсомолки Людмила Нимилевська, Надія Зваряна та їхні товариші роблять все для того, щоб план двох років десятиріччя виконати до 7 листопада.

Т. ЕЙДІНА, секретар комсомольської організації Голованівського комбінату громадського харчування.

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

ЦІЛИНА ПІДКОРЯЄТЬСЯ МУЖНІМ

ЛЮТНЕВО-БЕРЕЗНЕВИЙ ПЛЕНУМ ЦК КПРС 1954 РОКУ ЗАКЛИКАВ ЕНТУЗІАСТІВ ІХАТИ НА ОСВОЄННЯ ЦІЛИНИХ І ПЕРЕЛОВОНИХ ЗЕМЕЛЬ КАЗАХСТАНУ, СИБІРУ, УРАЛУ І ПОВОЛЖЯ.

РАЙКОМН комсомолу у ті дні повинні були радістю добровольців, які щодня одержували червоні книжечки — комсомольські путівки, світлими улюбленими тих, кому було відмовлено. Понад двісті з'являлися в Новоукраїнській райком ЛКСМУ від юнаків і дівчат з проханням направити їх на освоєння цілининих земель.

4 березня 1954 року вирушила на схід перша група молодих ентузіастів. Серед них — тракторист Новоукраїнської і Маломишлянської МТС Віктор Апостолов, Леонід Семченко, Адольф Ян-

ковський, Василь Полішук. Проводжати від'їжджаючих прийшли рідні, друзі, сусіди жителів міста.

Після набірної швидкості, минаючи знайомі змалку місця. З піснями, жартами, мріями — швидше вперед, де чекає неопанований край роботи.

Здрастуй, земле цілинна!

Григорій Іванович Діденко, відшукавши дві старих любитель-

ських фотографій, кладе їх перед нами на столі. Скільки не відтоді минуло? Понад двадцять? Фото зійшли — нам'ять дорога: про те, як жививав у Кокчетавській області, і зерно золоте возна, збирючи шлях в степ за орієнтирами, які вказувала місцева діячка. Серйозно так вказувала, сидючи з ним поряд у кабіні, бо й справді, важко було б без неї на безкраїх просторах, де все було вперше — жива, занята перекладом машини, майбутня дорога, котра невдовзі тут проляже.

Вже коли повернувся додому, в Новоукраїнку, прислали посвідчення: «Кращому шоферові Казахської РСР». Стоїть там дата — 1956 рік.

Ім, кому випала честь прокласти першу борозну на віках неораній землі, хто плевав урожаєм, збирав його, згадати є про що. Цілина виховувала твердість характеру (палатками на снігу, несподіваними заморозками на початку літа, пилорими бурями, недоїданням), учила цінувати слово дане товаришеві і собі (по-іншому не можна було, коли на тисячі кілометрів ні оселі, ні людини). Та комсомолу до труднощів не звикати. Країна чекала вагонних цілининих пудів. І вони — одержані! До життя було піднято 36 мільйонів гектарів земель — неозорний край, який до-

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

рівнював посівним площам таких держав, як Англія, Франція, ФРН і Японія разом узятих.

Цвісти моему саду...

До редакції Новоукраїнської районної газети надійшов лист з Алтайського краю. Писав колишній завідувач клубом буряководства «Більшовик» Олексій Маренков: «Минуло вже більше півроку мого життя в районі освоєння нових земель в далекому Алтайському краї. Нас, новоселів, дуже гостинно зустріли. Ми забезпечені квартирами, гуртожитками... Я працюю бригадиром теслярів на Рубинівському пункті «Заготзерно». Нас у бригаді десять робітників, кожен перевищує норми виробітку. Працюємо дружно і злагоджено, готуємо приміщення для прийому зерна. Зараз на полях Алтайського краю дозріває багатий урожай, для збирання якого потрібні люди. Я звертаюся до вас, земляки мої з Новоукраїнського району. До своїх друзів з радгоспу «Більшовик»

(Затінення на 2-й стор.).

Наступний тиждень — тридцять дев'ятий

І ЗНОВУ Комуністична партія, Радянський уряд звертаються до Ленінського комсомолу. Заклик очолити соціалістичне змагання шахтарської молоді за високу продуктивність праці та збільшення видобутку вугілля знайшов гарячий від-

гук у серцях молоді. У 1955 році на шахті Донбасу за путівками комсомолу прибуло 16 тисяч юнаків і дівчат.

Країні потрібно багато вугілля для прискореного розвитку промисловості. Центральний Комітет КПРС

і Радянський уряд наприкінці 1956 року визнали за необхідне збудувати в Донбасі 35 нових вугільних шахт. «Побудуємо шахти власними силами. Хай це буде нашим подарунком Батьківщині до 40-річчя Ве-

ликої Жовтневої соціалістичної революції» — говорилось тоді у зверненні ЦК ЛКСМУ.

І знову, як і два роки тому, вирушали з великих і малих станцій поїзди з добровольцями — в Донбас, на ударні будови!

ЦІЛИНА ПІДКОРЯЄТЬСЯ МУЖНІМ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).
Приїждіть до нас на цілині землі! Ми чекаємо вас, дорогі земляки!

Підкорювачі цілини не тільки зорали землю, щоб виростити хліб, вони побудували там селища, посадили молоденькі яблуньки, проклали дороги — щоб жити.

Другі жнива

Понад тридцять механізаторів Новоукраїнського району і цього року, як минулого, позаминулого, житимуть двічі: у своїх господарствах і на Алтаї, в Мамоновському районі. Дружба двох районів, перевірена часом, дає добрі плоди.

Євгеній Петрович Петерс з ор-

дена Леніна колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, тільки побувавши в друзів, у радгоспі «Корнінський», зрозумів, як нелегко вирощувати хліб у тих умовах, скільки несподіванок чекає там навіть досвідченого механізатора. Найбільше дошкуляли бурі, які зривалися раптово, застигали світ: дихнути було важко, не те, що вести «Сибіряк». Власне, зернозбиральний комбайн мав іншу назву, та вони, приїжджі, величали його тільки так: «Сибіряк». Був надійний і слухняний в управлінні — а це немало значить на важких і довгих кілометрах.

Алтайці і новоукраїнці змагаються скремними господарствами і навіть бригадами. Двічі їздили в

радгосп «Чорнокур'їнський» до Героя Соціалістичної Праці П. Ф. Германова механізатори з тракторної бригади колгоспу «Росія», яку очолює Герой Соціалістичної Праці В. С. Андрияш. І приймали гостей у себе, ділились з ними досвідом вирощування цукрових буряків. Для молоді, якої немало в обох колективах, — це практичні уроки справжньої дружби, безкорисливої підтримки.

На Кіровоградщині готуються до жнив, на Алтаї щойно закінчили посівну — які відгати і кліматичні відмінності між ними! Та є одна — коротка дорога — дорога пам'яті. Від пам'ятника червоному партизану, який дав ім'я алтайському селу, до пам'ятника комсомольському секретареві Івану Демченку, який вирішив спорудити новоукраїнці, пролягає ця невидима дорога. А від неї розі- йдуться десятки інших, прямих, як мрія, чистих, як совість. По них йти тим, кому довірено нестомно і мужньо нести вперед факели революції.

Т. ФЕДОРОВА.

«В Т Р А Т

Н Е М А Є!»

● Закінчився обласний фінал Всесоюзної військово-спортивної гри «Зірниця»

...СПОЧАТКУ здавалося, що найголовніше буде — оту ракету виявити. І хоча напередодні Сергійко Пархоменко, Павлик Голуб та Володя Антик у змаганні юних розвідників були визнані кращими, там, у лісі, їх все-таки опередили юнарії Суботцівської середньої школи Знаменського району. Саме їх розвідники першими знайшли «ціль». Але «ціль» ще треба було «взяти». Ось тут і показали свою спритність кіровоградці.

Товаришу командуючій обласною військово-спортивною грою «Зірниця»! Завдання виконано! Втрат немає — першим доповів Павлик Голуб, командир загону юнарійців кіровоградської середньої школи № 13.

Втрат справді не було. Навіть тоді, коли на змаганні з стрільби вперед вийшла команда Гайворонської середньої школи № 1.

— Ми зрозуміли, що можна і треба стріляти краще. 48 очок з 50 можливих. Такий результат був у гайворонських юнарійців. Знаючи і ми намісимося так стріляти. І навіть краще! То ж хіба це втрата?

Після такого невеликого відступу кіровоградці швидко від усіх зуміли розібратися збіратися автомат, розбити намет, передати донесення. Думаєте, все це просто? Лише для того, щоб Яша Мельстер найпершим поклав на стіл суворим суддям папірець з трьома короткими словами донесення, Іринці Круценко довелося передавати їх з допомогою рації, Павлику Голубу — телефоном, Сергійку Абрамову просигналізувати їм Яші прапорцями. І так на кожному етапі змагань.

А суперники ж бо які сильні виявилися! Шість команд змагалися за першість. Гайворонці не відставали від лідерів ні на крок. Всього два очка відділили їх на фініші від переможців. Команда Світловодської школи № 4, що посіла третє місце, теж була не менш грізним суперником. Недарма ж їх Юрко Пупков був визнаний кращим командиром. Проте, мабуть, всі юнарії твердо

переконані, що такого звання заслугоують і їх командири. Особливо ж долинчани. Коли команда: «Загін, рівняйся, струнко!» вимовлялась дзвінким дівочим голосом, мимоволі підтягувалися всі присутні. Так-так, саме дівочим. Оля Хихлю, командир загону Долинської середньої школи № 1, може похвалитися в спритності з будь-яким хлопцем. Та так воно й сталося. І Оля, до речі, завжди була попереду. Чи то в змаганнях юних інспекторів руху, чи серед стрільців, чи у виступах художньої самодіяльності. І коли в останній день після гри на місцевості всі взялися до випуску «Бойового листка», першою над столом теж схилилася Оля...

«Бути пильним і готовим у будь-яку хвилину захищати свою Батьківщину, країну, народ — священний обов'язок молодого покоління Радянського Союзу. «Зірниця» — сь перший етап нашої підготовки до оборони рідної землі», — так написали юнарії Суботцівської середньої школи Знаменського району у «Бойовому листку», який випустили в останній день обласних змагань. «Ми дуже наполегливо готувалися захищати честь свого району на фінальних змаганнях. І якщо на деяких етапах нас спіткала неадаптація — прикро, але не біда. Найголовніше — ми перевірили себе».

Іх було сто п'ятдесят — тих, хто здобув перемогу на зональних змаганнях і хто прибув на фінал «Зірниця». Іх двадцять п'ять — учні 7 «В» класу Кіровоградської середньої школи № 13, переможці цих змагань. Проте з певністю можна сказати — втрат немає ні в кого. Навіть новомиргородці, котрі зайняли шосте місце у фіналі, здобули перемогу: минулого року їх команда була в області тільки двадцять четвертою...

Н. ВІКТОРОВА.

На фото: переможці «Зірниця» — учні СШ № 13 м. Кіровограда. Ім незайором захищати честь області на республіканських змаганнях.

Фото В. ЛАСУНА та В. ВЕРНИКА.

В РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

Прошу через Вашу газету висловити мою щирі подяку юнакам і дівчатам області, обласній раді ветеранів комсомолу, всім товаришам які поздоровили мене із знаменною датою в моєму житті — 50-річчям перебування в лавах Комуністичної партії Радянського Союзу.

І. І. БЕКЕША,
член КПРС з 1927 року.

ІНІЦІАТИВА

А ВИ ЇХ ПІДТРИМАЙТЕ!

Такий зелений місяць травень. Оксамитяться поля, луки, лісоступи. Мине кілька тижнів, і від нещадного сонця зближне зелений килим. Тоді юнаки та дівчата колгоспу імені Карла Маркса Добровеличківського району спільно зібрані засідання комітету комсомолу. Рішення було одностайним — оголосити в господарстві комсомольський місячник по заготівлі різнотрав'я. Кожен комсомолець зобов'язався накопати по 6 центнерів ранніх трав. А оскільки рішення прийнято — хлопці, дівчата коси в руки — та й до лісу. Весело було на суботинку. І слов'янські щабелі паслухались, і коси дівочі духмяними вінками поприкрашували, і на моголі на руках розкидали. Ударна бригада, яку очолював секретар комсомольської організації колгоспу Василь Майдуба та його дружина Надійка, обліковець тракторної бригади, накосила під час суботинки понад 10 тонн різнотрав'я. Звісно, Василь з дружиною задавали тон: за один суботинник виконали місячну норму. Наступили на п'яти лідерам тракторист Сергій Молочков, агроном Василь Дзюбак, працівники бухгалтерії Валентина Бойченко та Ольга Мельник.

Бюро Добровеличківського райкому ЛКСМУ схвалило ініціативу молоді колгоспу імені Карла Маркса і оголосило районний комсомольський місячник по заготівлі ранніх кормів. В прийнятій постанові йдеться про необхідність широко розгорнути повсюдне проведення таких суботинків і недільників з участю населення, учнів шкіл, про шефську допомогу промислових підприємств колгоспам у заготівлі кормів.

Молодь району гаряче підтримала липнянський комсомольців. Районний штаб по заготівлі сінажу і раннього сіносу підбив перші підсумки: заготовлено 120 тонн різнотрав'я. Особливо активну участь у суботинках і недільниках беруть юнаки та дівчата машиннолінійної станції, друкарні, школярі. А в колгоспах імені Карла Маркса та імені ХХІІ з'їзду КПРС для забезпечення постійної роботи агрегатів, які виготовляють гранули із зеленої маси, створено комсомольсько-молодіжний кормодобувальний загін. Щедрість зеленої травни збережуть для колгоспів молоді господарі.

Л. КРАВЕЦЬ.

Добровеличківський район.

КУЛЬТАРМІЙЦІ — РОБІТНИКАМ

Звучить в цехах ПІСНЯ

Вже стали традиційними зустрічі колективів Будинку культури імені Калініна з робітниками, інженерно-технічними працівниками заводу під девізом «60-річчю Великого Жовтня — гідну зустріч». У ці дні в цехах і відділах можна послухати цікаву лекцію, ознайомитися з оглядом новинки громадсько-політичної і художньої літератури, подивитися виступи учасників художньої самодіяльності. Ось тема лише деяких лекцій, прочитаних 25 травня: «Радянський спосіб життя — велике завоювання соціалізму», «Міжнародне ставлення до СРСР», «Посилення боротьби з дрібними крадіжками — обов'язок кожного робітника».

У першому цеху великої аудиторії зібрався журнел «Наставники — робітничий молоді». Багато теплих слів почула в свою ад-

ресу шліфувальниця Валентина Бондаренко від своєї наставниці, ударниці комуністичної праці Надії Макарієвни Глушко. Для них — досвідчених робітників і

Дні культури на заводі тракторних гідроагрегатів

їх молоді енергійної зміни — задушевно співали солісти заслуженого самодільного ансамблю танцю УРСР «Ятрань» Антоніна Червінська і Анатолій Бондаренко.

Для робітників другого і транспортного цехів працівники бібліотеки Будинку культури підготували бесіду «Соціалістична демократія — втілення єдності прав і обов'яз-

ків, справжньої свободи кожного громадянина» та бібліографічний огляд «дійсності, партійності і народності у творчості радянських письменників» лауреатів Ленінської премії 1975 року».

Хвилююча зустріч з учасником Великої Жовтневої соціалістичної революції А. І. Щербово відбулася в заводоуправлінні. Великим концертом привітав її гостей і учасників дитячий сектор Будинку культури.

Ми, калінінці, вважаємо, що дні культури — прекрасна форма культурного обслуговування трудящих. У цьому переконує теплий прийом, який завжди нам виявляють на заводі. А якщо в людей бадьорий настрій, то й працювати будуть вони краще.

К. ВОВЧЕНКО,
завідуюча культмасовим відділом Будинку культури імені Калініна,
м. Кіровоград.

Дружба на віки

ВІТАЄМО ДРУГАРІВ

Від щирого серця ми, молоді механізатори колгоспу імені Калініна Олександрійського району, разом з усіма радянськими людьми вітаємо на нашій землі партійно-урядову делегацію Народної Республіки Болгарії на чолі з Першим секретарем ЦК БКП, Головою Державної ради НРБ товаришем Тодором Живковим.

З давніх давен бере початок дружба між російським та болгарським народами. Особливо розвинулась і зміцніла вона в наш, радянський час. Вже понад п'ятнадцять років підтримують кіровоградці дружні стосунки із трудівниками Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії. Не так давно я їздив у братню Болгарію, знайомився із передовими методами праці на аграрно-промислових комплексах. В червні цього року до себе в гості ми чекаємо болгарських механізаторів. Будемо разом вчитися господарювати на землі.

І вітаю партійно-урядову делегацію НРБ, я вітаю своїх друзів — болгарських хліборобів.

В. ГАЛУШКА,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району.

ЩИРІ ПОЧУТТЯ

Комсомольці і молоді нашого заводу з почуттям великої радості дізналися про вручення Першому секретареві ЦК БКП, Голові Державної ради НРБ товаришеві Тодору Живкову найвищої нагороди Радянського Союзу — ордена Леніна і медалі «Золота Зірка».

Як і всі радянські люди, ми високо цінуємо традиційну дружбу між народами наших країн. Вчора, приймаючи делегацію з Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії, ми висловили свої щирі братерські почуття болгарським товаришам. Гості вшанували пам'ять червонозорівців, які загинули, захищаючи честь, свободу і незалежність Батьківщини, оглянули експозицію заводського музею.

В. БАЛАШОВ,
заступник секретаря комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

УМОВИ І ВІДДАЧА

Роздуми про фінали II молодіжних спортивних ігор України в Кіровограді

ОСТАННЯ декада травня була знаменна для кіровоградської спортивної громадськості. В обласному центрі відбулися фінальні змагання II молодіжних спортивних ігор республіки з спортивної гімнастики та боротьби самбо. Ці дві події проходили з розривом у три дні на помості дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету.

У змаганнях з боротьби самбо взяли участь 20 команд областей України та дві команди міста Києва — всього близько 190 борців віком 18—20 років.

Кіровоградська команда виступила в боротьбі в дещо послабленому складі. Напередодні змагань заявив про неможливість участі в них майстер спорту Юрій Насипайко (наилегша вага), а в день змагань Сергій Ершов мав зайняти один кілограм ваги. Отже обидва зони виявили неспортивну поведінку, підвели своїх товаришів по команді. І якщо Насипайко виступив замість першорядника Віктора Давидюка, то в другому випадку нічого не можна було вдіяти: команда замість десяти чоловік виступила дев'ятьма — без борця вагової категорії до 32-х кілограмів. Перша втрата ще перед стартом.

Та хай їх поведінка залишиться на їх совісті і хай з подальшому для них буде прикладом самовідданість учня 9-го класу школи № 6 Віктора Переперезова. Коли на помості вже йшли поєдинки, він складав екзамени. А склавши, як кажуть, потрапив з корабля на бач: зі шкільної партії — на борцівський килим. Віктор програв — обставили несприятливі умови виступу. До того ж його першим суперником виявився чернівецький спортсмен Ігор Казанець — переможець першості України серед юнаків. Та все ж Віктор приніс своїй команді два залікових очка.

Прикладом для Насипайка та Ершова може служити і Євген Бойченко. Почуваючи себе не зовсім здоровим, він вступив у боротьбу, одержав дві перемоги, принісши команді 6 очок.

Хронілогічна розповідь про всі перипетії на борцівських килимах була б дуже довгою. Тому скажемо про найбільш цікаві поєдинки. Учень 10-го класу школи № 5 Віктор Давидюк переміг у трьох перших колах, причому двічі болітовими прийомами. Та все ж по очках програвав переможцю першості країни 1977 року Володимиру Єфімову (переможцю і нинішніх змагань), а також Миколі Щокіну з Харкова, який став срібним призером. В результаті у Віктора — п'яте місце з дев'ятьма заліковими очками.

Такий же здобуток це з одного Віктора — кандидата у майстри спорту Кулешова (перша напівсередня вага). Результат міг би бути й кращим, якби на шляху Віктора не зустрівся майстер спорту з Криму Юрій Захаров — переможець першості країни серед молоді.

П'яте місце і в кіровоградського кандидата у майстри спорту легкового Олександра Високоляна, який достроково одержав три перемоги над суперниками з явною перевагою.

Драматично склалася боротьба для кіровоградського майстра спорту Сергія Мезенцева. Він виграв у чотирьох сильних суперників. Наступний поєдинок з кримчанином Віктором Панкіним вирішував багато: перемога Мезенцева давала йому право боротися за золоту медаль. Сергій вів у рахунок: 3:0, 4:1, 4:3. Коли до кінця поєдинку залишалося лише 10 секунд, кіровоградець розслабився, втратив пильність і програв два бали. Отже, поразка 4:5 і четверте місце у своїй ваговій категорії. І хоч це найкращий показник у кіровоградських самбістів, прикро за втрачену можливість стати золотим або срібним призером змагань.

Як ми вже відзначали, переможцем у напівлегкій вазі став дніпропетровський майстер спорту Володимир Єфімов. До речі, він кіровоградець, вихованець старшого тренера збірної обласної ради товариства «Колос» і Кіровоградщини, збірної центральної ради товариства «Колос» і юнацької збірної України майстра спорту В. Б. Покришкіна. І хоч вже другий рік Володимир проживає в Дніпропетровську, тренується під керівництвом свого першого вихователя. І на нинішніх змаганнях В. Б. Покришкін був нагороджений медаллю за підготовку переможця.

Золоті медалі других молодіжних спортивних ігор України вручені також майстру спорту Юрію Захарову з Криму, киянам майстру спорту Борису Редьку, кандидатам у майстри Валіму Глушенку і Сергію Замковому, одеситам майстру спорту Василю Георгієву, кандидатам у майстри Юрію Карпенку, Анатолію Камінському, Вячеславу Колесову, майстру спорту з Донецька Олегу Саєнку.

У командному заліку першими стали самбісти Одеської області, друге місце зайняла перша команда міста Києва, третє — Харківської області.

Кіровоградці посіли восьме місце. На перший погляд — це скромний результат. Проте його слід розглядати інакше, якщо врахувати, що наші земляки випередили всі команди тре-

тьої групи, до якої належать самі, всі команди другої групи та команди Запорізької, Волинської, Львівської областей та другої Київської з першої групи.

Однак в даному випадку визначальним є не місце команди серед інших колективів, а кількість очок, які вона здобула. Адже сума очок з усіх видів спорту у фінальних змаганнях є вирішальною оцінкою ліцеумців участі області у молодіжних спортивних іграх республіки. Кіровоградські самбісти внесли у загальну копилку 49 очок — більше, ніж гімнасти, баскетболісти, боксери, важкоатлети разом узяті.

ОСЬ ТУТ до речі згадати про фінальні змагання з спортивної гімнастики, зробити деякі порівняння й висновки. Як відомо, наші гімнасти у фіналі набрали лише 10 очок, майже в п'ять разів менше, ніж самбісти. І це при несприятливих умовах для підготовки спортсменів. Досить навести такі факти. У Кіровограді є два спеціалізовані гімнастичні зали з найсучаснішим устаткуванням. За визначенням президента Міжнародної федерації спортивної гімнастики заслуженого майстра спорту Ю. Є. Титова і старшого тренера жіночої збірної України заслуженого майстра спорту П. Г. Астахової кіровоградська гімнастична база є однією з найкращих на Україні. В спеціалізованих залах і в ДЮСШ № 1 займається більше 70 груп гімнастів, з якими працює 30 тренерів.

А що у самбістів? Невеличке напівпідвальне приміщення з підірваним стовпом на середині. У цьому приміщенні навіть борцівського килима розмістити неможливо, тренування проходять на паралельних матах. Старший тренер В. Б. Покришкін та його три помічники мізкують, як провести на цій базі заняття одинадцяти груп самбістів. Про збільшення кількості груп не може бути й мови, хоч бажаною займається боротьбою багато.

Ось такі умови. А результати, віддача прямо протилежні. Наведено, можливо, дещо схематичний розрахунок. Якщо співставити кількість очок, що здобули на нинішніх фіналах молодіжних ігор, з площею спортивної бази, то у самбістів на один квадратний метр припадає 0,5 очка, а у гімнастів лише... 0,01 очка.

І ще таке. На перших молодіжних спортивних іграх України, що проходили чотири роки тому, коли в Кіровограді не було нинішньої сучасної гімнастичної спортивної бази, гімнасти принесли області 66,1 очка — більше, ніж представники інших видів спорту. А нині — лише 10 очок!

Отже, гімнастичний локомотив у нас не лише буксує, а, скажемо прямо, скоочується під укіс. Можливо, це дуже різка оцінка, але факти вперто свідчать про це.

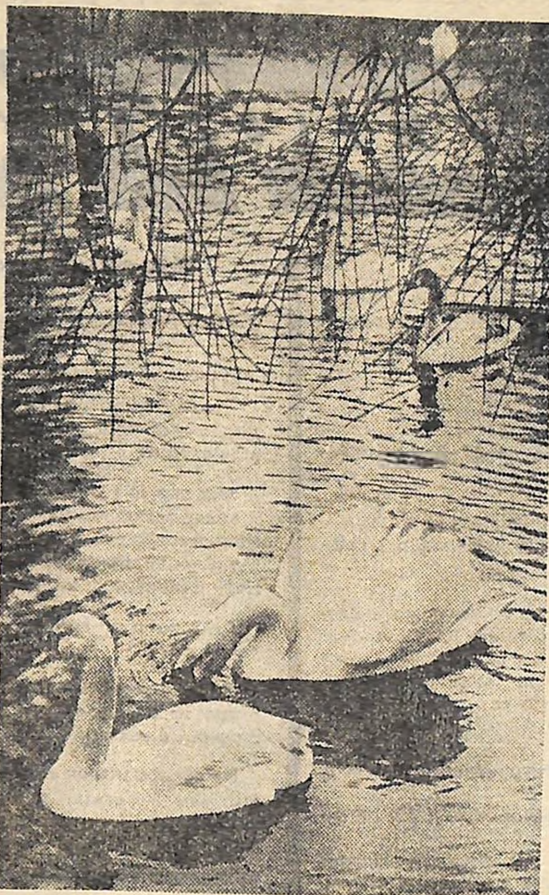
Тут до речі навести слова з доповіді голови спорткомітету СРСР С. П. Павлова на Всесоюзній нараді керівних працівників по фізичній культурі і спорту в квітні цього року: «Включенню важливим питанням є подальше підвищення рівня кваліфікації тренерів, їх знань в галузі теорії та методики тренування, педагогіки, психології, основ медицини, оволодіння ними передовим досвідом. Тут створившим організаціям не слід жалкувати зусиль й матеріальних витрат, поскільки весь досвід нашої роботи показує: є здібний тренер — є і хороші спортсмени».

Ми далеко від думки огульно звинувачувати кіровоградських тренерів з спортивної гімнастики. Багато хто з них це не має достатнього досвіду, декому бракує ініціативи й творчого простору. Корінь зла в постановці керівництва розвитком спортивної гімнастики. Справа ця віддана на безроздільний і безконтрольний відкуп голові обласної федерації спортивної гімнастики М. П. Гасману. А він, як завідувач кафедри факультету фізичного виховання педінституту, взяв на себе ще безліч обов'язків, з якими впоратися просто не в силах.

Оголошена близько року тому з ініціативи М. П. Гасмана так звана єдина централізована школа «Гімнаст» не виправдала надій на координацію роботи тренерів, розробку та впровадження методичних рекомендацій і посібників. Свій вплив мають тут і внутрішньовідомчі фактори. Організації, в яких культивується спортивна гімнастика, не визнають прав школи на централізоване керівництво. А справа, як бачимо, все гіршає і гіршає.

Висловлені в статті думки не претендують на вичерпний аналіз розвитку спортивної гімнастики в області. Але безумовно одне: потрібні рішучі заходи для виводу цього виду спорту на рівень сучасних вимог.

М. КОРОТКОВ.

На стайках ВДНГ УРСР. Фотохуд. О. БОРМОТОВА. Фотохроніка РАТАУ.

ЧИТАЧІ ПРО „МОЛОДИЙ КОМУНАР“

«Актуальність тем, які веде обласна газета «Молодий комунар» — така тема виїзної летучки, яку провели журналісти «МК» у селі Тишківка Добровеличківського району.

Позаштатні оглядачі газети проаналізували доробок молодіжних журналістів.

Редактор райгазети «Сільське життя» Г. В. Моторний зупинився на тому, як «Молодий комунар» висвітлює проблеми соціалістичного змагання. Перший секретар Добровеличківського РК ЛКСМУ М. М. Пашко зробив короткий аналіз публікацій газети на теми комсомольського життя.

Виступили вчителі місцевих шкіл, школярі, читачі газети. Розповіли про свої проблеми, подальші плани журналісти «Молодого комунара».

Читачі і журналісти радилися, як зробити обласну молодіжну газету ще цікавішою, кориснішою.

„У ТИШІ ЗРІЄ ІНТЕЛЕКТ...“

Я не згодна з думкою Н. Чайкіної. Бо коли людина напідпитку, вона втрачає над собою контроль. Як може кохати хлопець дівчину, яка дивиться на світ сп'янілими очима? Як може хлопець подібати її характер, який проявляється у її вчинках, діях і взаєминах з людьми? Жалюгідність життєвої позиції таких дівчат очевидна.

А. ВЕЛИКА.

м. Кіровоград.

ХМЕЛІЙТЕ ВІД КОХАННЯ!

Шановна Н. Чайкіно! У вас зовсім не кохання, бо як би не подобались танці, а кохану вони замінити не можуть. Це я про хлопця. А обом вам раджу хмеліти від самого кохання, від кружляння у вальсі, від того, що так добре жити, працювати, відпочивати, а не від випитого вина.

В. БОНДАРЕНКО.

Новоархангельський район.

МИ ОБУРЕНИ

Надзвичайно обурює лист Н. Чайкіної, яка полюбляє випити... Вона забула, що дівчини притаманні насамперед ніжність, скромність, чесність, гордість, а не чарка спиртного!

Учениці 8 класу Плетеноташинської середньої школи Мало-вишківського району.

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ „МК“

„ЩО ДОЗВОЛЕНО МОЛОДОСТІ?“

ДРУЗІ ЧИ ЧАРКА?

Випієчка не лише перед танцями, а й взагалі, по-моєму, — це просто безглуздя! Зізнаюся любителів мильнич. Кажи і кажу це своїм друзям. Не бажано шоразу вислуховувати мої докори, вони залишили мене. Та, певен, у майбутньому всі зрозуміють свою помилку.

Повністю підтримую Н. Петрик із Новоукраїнського району. Якби ми всі в очі говорили «сучасним» дівчатам та й хлопцям, що ми думаємо про їхню поведінку, то все було б набагато інакше. І діяти в цій справі потрібно не тільки поодинокі, а всім колективом.

А. РАДКОВСЬКИЙ,

учитель Покровської середньої школи Новоархангельського району.

БУДЬ КОРИСНИМ

Ми тільки вступаємо у вік молодості. Ще не знаємо, яка вона, але уявляємо дуже цікавою. І буде вона такою тільки тоді, коли дерзатимемо завжди і у всьому.

Думаю, що молодості дозволено все, що приносить користь Батьківщині. Адже ж вона, Батьківщина, існує для нас, робить все для того, щоб ми були красивими і в праці, і у відпочинку.

А ще я хочу висловити своє враження про лист Н. Чайкіної «Я забуваю». У неї і її коханого немає єдиного думок, тобто немає єдиної точки зору на життя.

Я зрозуміла, що їх єднають тільки сучасні танці. А життя ж складається не з одних лише танців...

Н. ВАСИЛИШИНА,

учениця 8 класу.

Петрівський район.

Продовжується передплата на обласну молодіжну газету. В будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листоноші чи громадського розповсюджувача преси ти можеш оформити передплату на «Молодий комунар» на друге півріччя 1977 року.

Юний друже!

Передплати газету сам і повідом про продовження передплати своїм товаришам.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Трижодь ужитися!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища**

Олександрійське середнє СІТУ № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ
НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

НА БАЗІ 8 КЛАСІВ:
тракторист-машиніст широкого профілю з кваліфікацією слюсаря;
електрогазоварник;
електромонтер сільської електрифікації і зв'язку;
слюсар по ремонту автомобілів, тракторів і сільгоспмашин.

Строк навчання — 3 роки.

Зархованих (юнаків і дівчат) забезпечують стипендією, парадною і робочою формою одягу, триразовим харчуванням, тих, що мають потребу — гуртожитком. Ті, що успішно закінчили училище, одержують документ про професію, атестат про середню освіту і направлення на роботу.

НА БАЗІ 10 КЛАСІВ:

електромонтер сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 1 рік);
електрогазоварник (строк навчання — 1 рік і 6 місяців).

Приймають юнаків і дівчат. Зархованим виплачують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць, відмінникам одержують підвищену стипендію.

НА БАЗІ 10 КЛАСІВ:

тракторист-машиніст широкого профілю з кваліфікацією слюсаря (строк навчання — 8 місяців).

Приймають юнаків і дівчат. Зархованим виплачують стипендію в розмірі 85 карбованців.

За направленнями колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств приймають учнів на спеціальність «Машиніст холодильних установок».

Строк навчання — 6 місяців.

Стипендію виплачують колгоспів, радгоспів та інші сільськогосподарські підприємства, які видали направлення.

Юнаків і дівчат, що мають освіту не нижче 10 класів, приймають на спеціальність «Електромонтер сільської електрифікації». Строк навчання — 1 рік.

Зархованим виплачують стипендію, видають парадну і робочу форму одягу, їх забезпечують триразовим харчуванням.

Осіб, які мають послідчення тракториста другого чи третього класу, приймають на спеціальність «Водій тракторів Т-130 і Т-150». Строк навчання — 3 місяці.

Увійшли в запас із лав Радянської Армії приймають на спеціальності:

електрогазоварник (строк навчання — 10 місяців);
електромонтер сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 10 місяців);
електромонтер сільської електрифікації (строк навчання — 8 місяців);

тракторист-машиніст широкого профілю з правом роботи на Т-150, Т-150К (строк навчання — 8 місяців).

Приймають за направленнями колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств. Учнів забезпечують стипендією в розмірі 85 карбованців.

Зарховані до училища в період проходження виробничої практики одержують 100 процентів зарплати. Час навчання в училищі зараховується в робочий стаж. Відмінників навчання направляють в індустріально-педагогічні учбові заклади системи профтехосвіти.

Початок занять з 1 вересня 1977 року на вищезазначені спеціальності. Для осіб, увійшлих в запас з лав Радянської Армії, заняття починаються в міру комплектування груп.

Вступники подають документ про освіту, свідоцтво про народження (після досягнення 16 років — паспорт), характеристику зі школи або з останнього місця роботи, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію, 6 фотокарток розміром 3×4 сантиметри. Приймання заяв по 20 серпня 1977 року приймальною комісією училища щодня з 8.30 до 16.30 год.

Адреса училища: м. Олександрія-7, с. Октябрське, вул. Трудових резервів, 1. Іхати автобусами «Б» до зупинки «Октябрське».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська школа-інтернат

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ
У I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X КЛАСІ

Школа працює за кабінетною системою, має 24 добре обладнані кабінети, спортивний зал та стадіон.

Учні, що закінчують 10 класів, одержують одну із спеціальностей: токаря, штукатура-маляра, кулінара, столяра-верстатника, швеї, слюсаря.

В деяких випадках батьки користуються пільгами в оплаті за утримання дітей в школі, перевага надається при інших рівних умовах учням 9-х класів.

Адреса школи: м. Кіровоград, вул. Короленка, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградський технікум радянської торгівлі

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА ДЕННИЙ ВІДДІЛ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Заклад готує фахівців для системи державної торгівлі за такими спеціальностями:

технологія готування їжі;
товарознавство та організація торгівлі продовольчими товарами;
товарознавство та організація торгівлі промисловими товарами.

До технікуму приймають осіб віком до 30 років.

На технологічне відділення — з освітою за 8 класів (строк навчання — 3 роки і 6 місяців).

На товарознавче відділення — осіб, що мають освіту за 8 і 10 класів (строк навчання відповідно 3 і 2 роки).

Осіб, нагороджених по закінченні школи Похвальною грамотою або золотою медаллю, зараховують до закладу без вступних екзаменів.

Приймання документів: до груп на базі восьмирічної школи — з 1 червня по 31 липня, до груп на базі середньої школи — з 1 червня по 14 серпня.

Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня, у два потоки.

Вступники складають екзамени до груп на базі 8 класів з російської (української) літератури (твір), хімії (усно).

До заяви на ім'я директора слід додати свідоцтво (атестат) про закінчення школи (оригінал), чотири фотокартки (3×4 см), довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Паспорт, військовий квиток, свідоцтво про народження пред'являють особисто.

При технікумі є їдальня. Стипендію виплачують на загальних підставах.

Гри закладі працює заочний відділ, який готує фахівців тих же спеціальностей без відриву від виробництва.

Приймають осіб, які мають практичний стаж роботи в торгівлі та освіту за 10 класів.

Строк навчання: на технологічному відділенні 2 роки і 6 місяців, на товарознавчому — 2 роки.

Адреса: м. Кіровоград-12, вулиця Василенка, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

Білоцерківське середнє професійно-технічне училище № 13

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Заклад готує робітників таких спеціальностей:

маляр-будівельник (строк навчання 3 роки),
столяр-будівельник (3 роки),
штукатур-плітсвальник-плітковик (3 роки),
монтажник конструкцій — муляр (3 роки),
автокранівник (3 роки),
штукатур-маляр (3 роки),
слюсар-сантехнік (1—2 роки),
муляр-монтажник конструкцій (1—2 роки),
штукатур-маляр (1—2 роки),
маляр (1—2 роки),
муляр (1—2 роки).

Учні, що навчаються 3 роки, по закінченні профтехучилища набувають, крім спеціальності, середньої освіти.

Приймають юнаків і дівчат з освітою не нижче 8 класів віком 15—16 років. На однорічний строк навчання приймають осіб з 10-класною освітою, а також звільнених у запас із лав Радянської Армії.

Вступники подають свідоцтво про закінчення 8 класів або атестат, свідоцтво про народження, довідку про місце проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток розміром 3×4 см, довідку з поліклініки (форма № 286), рентгенімонок грудної клітки і результати аналізів.

Учнів забезпечують безплатно одягом, спецодягом, триразовим харчуванням, гуртожитком.

Під час практики учням виплачують третю частину заробітних грошей.

Училище має упорядкований гуртожиток, добре обладнаний навчальний корпус, майстерні, кінозал, спортивний зал, стрілецький тир. Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції (класична і вільна боротьба, бокс, футбол, волейбол).

Випускників училища забезпечують роботою в трестах «Білоцерківпромжитлобуд», «Білоцерківхімбуд», на комбінаті «Київпромбуд».

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: м. Біла Церква Київської області, вул. Турчанінова 33/35. Іхати автобусами №8, 9 до зупинки «Холодильник».

ДИРЕКЦІЯ.

Миколаївський ордена Трудового Червоного Прапора кораблебудівний інститут імені адмірала С. О. Макарова

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

У 1977 РОЦІ НА ФАКУЛЬТЕТИ:

кораблебудівний,
машинобудівний,
електроустановка суден.

На факультетах такі спеціальності:

суднобудування і судноремонт,
установка і технологія зварювального виробництва,
економіка та організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — суднобудівна промисловість).

суднові машини і механізми,
суднові силові установки,
двигуни внутрішнього згорання,
турбобудування,
електроустановка суден,
холодильні й компресорні машини та установки.

Приймання заяв — з 20 червня по 31 липня. Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня.

Студентів забезпечують стипендією відповідно до існуючого положення. Інороднім надають гуртожиток.

Заяви і документи направляти на адресу: 327000, м. Миколаїв (обл.), проспект Леніна, 3. Телефон 4-01-20.

РЕКТОРАТ ІНСТИТУТУ.

Шуївське середнє міське професійно-технічне училище № 11

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1977—1978

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

(ДІВЧАТ ВІКОМ 15—17 РОКІВ):

з восьмирічної освітою — на спеціальності: ткаля, прядильниця, контролер якості готових тканин. Строк навчання — 3 роки. Одночасно з професією учениці набувають середньої освіти;

з освітою за 8—10 класів — на спеціальності: ткаля, знімачка прямих, контролер якості готових тканин, мотальниця. Строк навчання — 10 місяців.

Учениць забезпечують безплатним триразовим харчуванням, одягом, підручниками. Інородніх — гуртожитком. Усі учениці одержують 50 процентів зарплатки, що нараховується в ході виробничого навчання. Дітям, які ліпилися без опіки батьків, дітям інвалідів Великої Вітчизняної війни I і II груп та круглим сиротам виплачують стипендію.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Початок занять з 1 вересня 1977 року.

Вступники подають свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, 6 фотокарток розміром 3×4 см, медичну довідку, довідку з місця проживання і про сімейний стан.

Адреса училища: 155600, м. Шуя Івановської області, вул. Вокзальна, 2. Телефони: 2-32-65, 2-31-64.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 19141,

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 228,

Тираж 60 600.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ПОГОДА

Вдень 2 червня в області і місті Кіровограді буде мінлива хмарність, у другій половині дня — місцями грозовий дощ. Вітер змінний напрямів, 4—7 метрів на секунду. Температура повітря в області 15—20, у місті 16—18 градусів.

3—4 червня — мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, грози. Вітер північно-західний, 5—10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 7—12, удень 14—19 градусів.